

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

освітнього фронту. Нові творці нового світу, нової України, яка ще буде щасливою та успішною!

Віват, академіє! Віват, реабілітаційний центре педагогічних душ! Дякуємо за те, що знову запалюєш наші очі, удихаєш у серця нові мрії, прагнення, даруєш крила і ми, вилітаючи, летимо... летимо... летимо, розсипаючи навколо себе, безмежне сяйво любові до дітей, якою ти нас живиш.

*Лебідь Т. І., Шеховцова В. М.**

НИМИ ПИШАЄТЬСЯ ХЕРСОНСЬКИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ЛІЦЕЙ ІМЕНІ О. В. МІШУКОВА ХЕРСОНСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ПРИ ХЕРСОНСЬКОМУ ДЕРЖАВНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

В освітньому середовищі Херсонщини знаковою подією має стати святкування 100-річного ювілею Херсонського державного університету. Інноваційним педагогічним проектом цього вищого навчального закладу став створений у 1994 році Херсонський академічний ліцей, який носить ім'я свого першого директора Олега Васильовича Мішукова.

Мішуков О. В. – непересічна особистість, інтелектуал високого рівня, Учитель і Наставник з великої букви, зумів згуртувати колектив, наповнив його життєдайною енергією, створив атмосферу творчості й добра, бажання натхненно працювати, вивів навчальний заклад на державні та міжнародні обрії.

Найголовнішою передумовою успіху Херсонського академічного ліцею є стрижнева ідея, яка об'єднує всіх учасників освітнього процесу до спільних дій та співтворчості. Місія ліцею – плекати національну еліту, бути осередком творення європейської освіти. Маючи значні досягнення, педагогічний колектив продовжує шукати, аналізує, проектує, вивчає вітчизняний і світовий досвід, експериментує та досліджує, створює цілісний освітній простір – високодуховний, інтелектуальний, естетичний.

Академічний ліцей пишається своїм високопрофесійним, творчим і невтомним колективом, у скарбниці виховання підрастаючого покоління якого сформувався значний потенціал тих людей, які за час існування ліцею творили духовну спадщину навчального закладу.

* © Лебідь Т. І., Шеховцова В. М.

КУЧМА ТЕТЯНА ІВАНІВНА

*У кожній людині є сонце.
Тільки дайте йому світити!*

Сократ

Правду кажуть: учителями не стають, ними народжуються. Хоча, звісно, це не тільки Божий дар, а й дуже наполеглива та відповідальна праця. І серце, віддане дітям...

Тетяна Іванівна Кучма, учитель вищої категорії, учитель-методист, заслужений учитель України – це взірць істинного педагога. Невтомна трудівниця освітянської ниви, вона не одне покоління дітей учить любити рідну мову, подаючи приклад високої моралі. Головним у роботі Тетяни Іванівни є розвиток творчої уяви, формування духовного світу учнів. Вона вважає, що засвоєння ліцеїстами знань, формування вмінь і навичок – процес завжди індивідуальний, тому прагне уникати одноманітності занять, добирає методи навчання, спрямовані на засвоєння барвистої гами різнокольорових відтінків рідної мови, на формування самостійності, гнучкості мислення та розширення мотиваційної сфери дітей. На її уроках панує атмосфера доброзичливості, розумної вимогливості, що сприяє отриманню інтелектуального задоволення учнями від зустрічі зі світом українського слова. Сучасні методи дозволяють Тетяні Іванівні спонукати ліцеїстів до співпраці та розвитку їхньої творчості. А свою любов до рідного слова педагог ніжно переливає в душі своїх вихованців. І вони, вільно володіючи багатством виражальних засобів української мови, успішно займаються науково-пошуковою роботою, беруть участь у інтелектуальних змаганнях обласного та всеукраїнського рівнів і стають переможцями.

Тетяна Іванівна виховала цілу плеяду призерів обласних та всеукраїнських етапів олімпіади з української мови та літератури, Міжнародного конкурсу знавців української мови імені Петра Яцика, Міжнародного мовно-літературного конкурсу імені Тараса Шевченка, і список учнівських досягнень із кожним роком роботи стає все більшим.

Кучма Т. І. переконана, що «навчатися чогось можна лише тоді, коли сам це зробиш». Саме ці слова грецького

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

Філософі Аристотеля спонукають учителя до постійного творчого пошуку. Вона брала участь у різноманітних Всеукраїнських науково-практичних конференціях, що проходили на базі факультету філології та журналістики ХДУ, стала співавтором підручника «Українська мова. 9 клас» (2009 р.), входить до складу журі конкурсів і олімпіад з української мови та літератури міського й обласного рівнів. Позакласні заходи, які організовує і проводить учитель, мають високий виховний потенціал.

Професіоналізм учителя завжди вимірюється любов'ю та повагою його учнів. Душі ліцеїстів тягнуться до Тетяни Іванівни. У кожній дитині вона вміє бачити щось унікальне, особисте й завжди апелює саме до цих якостей.

Своїм основним завданням Тетяна Іванівна Кучма вважає навчити дітей мислити, спонукати до самоосвіти, постійного самовдосконалення, надихнути на творчість. І це їй вдається: сотні випускників із усіх куточків не лише України, а й світу пишуть та телефонують їй, висловлюючи щирі подяки.

Доля наділила Тетяну Іванівну красою, щирим серцем, творчим розумом, енергією, працелюбністю і, звісно, педагогічним талантом. Уже більше сорока років вона віддає своє серце дітям, привчаючи їх до прекрасного, виховуючи не лише мовне чуття, а й смак. Вона все робить із любов'ю до людей, до мови, до рідної країни.

Внутрішня краса, професійність, творча взаємодія з ліцеїстами, колегами, громадськістю викликають глибоку повагу до Тетяни Іванівни Кучми. А головне, вона завоювала любов і відданість вихованців, а їхні душі просто так не відкриваються.

*Учителем не кожен може бути,
Не кожне серце вміє говорити...
Учитель лише той, хто вміє чути,
Окрилити, навчити і любити.
Тендітну душу ласкою зігріти
І добротою ниву засівати,
Безмежно, щиро цілий світ любити
І дітям усього себе віддати.*

ХОРЕЦЬ МИХАЙЛО ОЛЕКСАНДРОВИЧ

Справжній педагог повинен працювати на майбутнє.

В. Сухомлинський

Серед найвідоміших і шанованих освітян Херсонщини вирізняється постать Хорця Михайла Олександровича, заслуженого вчителя України, учителя математики Херсонського академічного ліцею імені О. В. Мішукова Херсонської міської ради при Херсонському державному університеті. Увібравши найкращі риси українських учителів, він увиразнює мудрість, шляхетність, інтелект і людяність. Нещодавно Михайла Олександровича віншували з ювілеєм, йому виповнилось 70 років.

У далекому 1964 році, вступивши до Херсонського педагогічного інституту, Михайло Олександрович ще не знав, що на все життя «приречений» бути найздібнішим і талановитим математиком, Учителем з великої літери.

Його життєва філософія ґрунтується на діалектиці Платона, на творчості Аристотеля й на методиці вчення Сократа, теорії розвитку Л. Виготського. Взаємини вчителя і учня йому зрозумілі, бо він працює за системою виховання особистості в колективі А. Макаренка, керується педагогікою поваги до дитини Януша Корчака, педагогічною системою В. Сухомлинського, філософією людиноцентризму в освітньому просторі В. Кременя.

При цьому для нього важливим є вміння працювати з особистістю як унікальною, найвищою у світі цінністю, яка визнає наявність чеснот у інших людей.

У своїй роботі Михайло Олександрович керується настановами визначного вченого-педагога І. Зязюна: «У педагогічній дії є два рівнозначні суб'єкти зі змістовною сутністю – Людина і Людина. Вони мають створювати один одному відчуття спокою, рівноваги, благополуччя, щастя. Як це зробити, знає передовсім педагог. Він має навчити цього своїх учнів незалежно від предмета викладання. Навчити ненав'язливо, нетенденційно, мимовільно. Навчити своєю Поведінкою, своїм Статусом, своїми Знаннями, своєю Людяністю, своєю Свободою, своєю Любов'ю, своїм Талантом».

Михайло Олександрович абсолютно впевнений у своїй життєстверджуючій концепції освіти, в основі якої лежить гармонія відносин учителя з учнями, людини

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

з суспільством і природою, і найголовніше – гармонії особистості з усеsvітом.

Учитель радіє, коли бачить будь-який творчий прояв у діяльності своїх колег і учнів. Він виховав і зростив не одне покоління юних математиків, які сходили на п'єдестал переможців Всеукраїнських предметних олімпіад та конкурсу-захисту наукових робіт МАН України. І на сьогодні більшість його випускників – тисячі вдячних спеціалістів, магістрів, учених – продовжують справу навчання й виховання майбутніх поколінь.

Михайло Олександрович у своєму педагогічному доробку має наукові статті, посібники задач із математики. Його майстер-класи з захопленням сприймають учителі міста й області. Ювіляр нагороджений знаком «Відмінник освіти України», почесним званням «Заслужений учитель України», грамотами і преміями Верховної Ради України, Міністерства освіти і науки України.

Хорець Михайло Олександрович є зразковим чоловіком у своїй родині. Його дружина Валентина Миколаївна довгий час працювала в ліцеї вчителем математики, будучи взірцем добропорядності, вдумливості й глибокої інтелігентності. Разом із дружиною Михайло Олександрович виховав прекрасних дітей – сина Андрія та доньку Ларису.

Михайло Олександрович належить двом століттям – ХХ і ХХІ. Те, що було в ХХ – неповторне, прекрасне, і сьогодні працює на сучасне і на майбутнє. Його талант педагога від Бога потрібен усім, хто навчається та працює в нашому ліцеї, хто має велику мрію – виховувати й формувати неординарних і здібних дітей і хто має щастя бути поряд із ним.

Низький уклін і шана нашому Вчителеві, громадянину й патріоту, будівничому й архітекторові української педагогіки!

Ведмедьова Г. В.*

КРАЩІ УЧИТЕЛІ ГОРНОСТАЇВСЬКОГО РАЙОНУ

КРАСНОПЕР СТАНІСЛАВ ПЕТРОВИЧ

Про цього молодого педагога можна з упевненістю сказати: «Наполеглива праця – його ключ до успіху».

* © ***Ведмедьова Г. В.***